

Για μία δεκαπενταετία υπηρέτησε ως Εφημέριος Ιεροκήρυκας του Ιερού Ναού της Αγίας Ζώνης Κυψέλης. Διετέλεσε Προϊστάμενος του Γραφείου Ποιμαντικής των φυλακών που ήταν στην πνευματική δικαιοδοσία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών καθώς και Εφημέριος των φυλακών Αβέρωφ.

Η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών του ανέθεσε την έρευνα και την εισήγηση για τη δημιουργία δεκατριών νέων ενοριών εντός των ορίων της. Από τις 30 Ιανουαρίου 1985 μέχρι την εκλογή του σε Επίσκοπο υπηρέτησε ως Ιερατικός Προϊστάμενος - Εφημέριος του Καθεδρικού Ναού Αθηνών.

Την 1η Δεκεμβρίου 1984 του ανατέθηκαν τα καθήκοντα του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και την 26η Αυγούστου 1992 τα καθήκοντα του Γενικού Διευθυντή του ίδιου Οργανισμού. Από τον Νοέμβριο του 1996 μέχρι τον Μάρτιο του 1997, μετά την εκλογή του Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικολάου, ανέλαβε και τη Διεύθυνση του Θεολογικού Οικοτροφείου της Αποστολικής Διακονίας.

Την 25 Ιανουαρίου 1995 μετά από πρόταση του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ εξελέγη υπό της ιεραρχίας, χειροτονηθείς την 27η του ιδίου μηνός, υπό του Μητροπολίτου Πατρών Νικοδήμου και πλειάδος αρχιερέων, στον Καθεδρικό Ναό των Αθηνών, επίσκοπος, στη θέση του Γενικού Διευθυντού της Αποστολικής Διακονίας υπό τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Χριστουπόλεως, βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Το 2001 παρετήθη από την θέση του Γενικού Διευθυντού της Αποστολικής Διακονίας.

Την 11ην Ιουνίου 2008 με απόφαση της ΔΙΣ μετά από πρόταση του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου Β' η Επισκοπή Χριστουπόλεως ανυψώθηκε σε Μητρόπολη και ο Θεοφιλ. κ. Πέτρος εξονομάστηκε Τιτουλάριος Μητροπολίτης.

Συνέπεια της συγκροτημένης, υπεύθυνης και συνετής διοίκησης του Πανιερωτατού κ. Πέτρου, ήταν να τεθούν οι βάσεις για την ανάπτυξη της Αποστολικής Διακονίας σε όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων της. Ο ίδιος προικισμένος με σπάνια πνευματικά χαρίσματα χαίρει της βαθύτατης εκτίμησης, της αναγνώρισης, του σεβασμού και της υϊκής αγάπης όλων των Υπαλλήλων της Αποστολικής Διακονίας στην οποία υπηρέτησε για περίπου δεκαεπτά χρόνια.

Είχε την ευλογία του Θεού να αποκτήσει πολλά πνευματικά τέκνα, τα περισσότερα των οποίων ποδηγέτησε στο ιερό Θυσιαστήριο και αναδείχθηκαν άξιοι λειτουργοί του υψίστου, διακονώντας μέχρι και σήμερα το λαό του Θεού. Μεταξύ αυτών προεξάρχουν ο Σεβ. Καστορίας κ. Σεραφείμ και ο Σεβ. Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιος.

Με την εμφάνιση προβλημάτων υγείας προϊόντος του γήρατος περιεθάλπει με στοργή και αγάπη από τον Σεβ. κ. Γεώργιο στο ίδρυμα ανιάτως πασχόντων της Μητροπόλεως Θηβών, ενώ τους τελευταίους μήνες, παρέμεινε στη γενέτειρά του νήσο Μύκονο, πλησίον των εξ' αίματος συγγενών του, που τον περιέθαλψαν με αγάπη και σεβασμό.